

İslam İnkılâbı Rehberinin Mübarek Gadir bayramında Yapmış Olduğu Konuşmanın Tam Metni - 13 /Oct/ 2014

Bismillahirrahmanirrahim

Tüm buradaki aziz bacı ve kardeşlere, aziz İran halkına, tüm Şiilere ve İslam'ın hakikatlerinden ve bu aziz dinin muhtevasından lezzet alan her kese mübarek Gadir bayramını kutlarım ve uzaktan, yakından buraya teşrif eden ve hüseyniyeyi dolduran sizlere hoş geldin diyorum. Burada Gadir meselesiyle ilgili olarak ve Gadir meselesinin bizlerin üzerindeki sorumluluk ve vazifesiyle ilgili olarak açıklamada bulunmak istiyorum.

Gad(Ben kimin mevlası isem işte bu Ali de onun Mevlasıdır" yolundaki önemli [1] "مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ" ifade

ve olay sadece Şiiler tarafından nakledilen bir olay değildir. Zira bu kesin olan konulardan biridir. Bu meseleye eleştiri getiren, tenkit edenlerin de zaten bu ifadenin sıhhatiyle ilgili her hangi bir sorunları yoktur, bilakis bu cümlelerin tevیل ve yorumlanması metodunu izlemiş bulunmaktadır. Bu cümle aslında tarihi ve İslami kesin olan bir mevzudur. Günümüzde bu ifadenin anlamıyla ilgili olarak bazı yeni yetmeler ve yazarlar tarafından gündeme getirilen şüpheler, bin yıldır bazıları tarafından dillendirilen hususların aynısı olup bu kuşuklara gerekli cevap büyük

أَلَذَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ [2] " Kar'ani kerim'in ayetine işaret ederek buyurduğu " [3] acaba

ben size kendi nefsinizden daha layık (yakın) değil miyim? İfadesiyle gerçekte bu konu hakkında her hangi bir kuşku ve şüpheye mahal bırakmıyor. Ondan sonra ise "مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ" Ben kimin mevlası isem işte bu Ali de onun mevlasıdır ifadesiyle artık bu konudaki tüm kuşku ve şüphelere mahal bırakmamaktadır. Bu tarihi, değerli ve anlamlı cümleyle ilgili belirtilmesi gereken husus şudur ki İmam Emir'ul muminin Ali (as)ın Resulullah (sav)den sonra hilafet ve imamete ve peygamberin vasiliğine atanmasından başka (ki genel ve yaygın anlamı budur) bir diğer önemli anlamı ve mazmunu daha bulunmaktadır ki dikkatten uzak tutulmaması gerekir ve o da İslam'ın devlet işiyle ilgilenmesi ve ümmetin siyasi meselelerini dikkate alması ve bu meselenin İslam açısından taşıdığı önemdir. İslami siyasi ve sosyal meselelerin dışında tutmaya ve onu insanların ve fertlerin şahsi meseleleriyle sınırlı tutmaya çalışanlar gerçekte İslam'a seküler bir anlam yüklemeye çalışmış olup, uzun yıllar düşmanlar da propaganda ve komploları ile bu görüş açısını Müslümanlar arasında yaygınlaştırmaya çalışmışlardır. Bunlara verilen cevap ise Gadir meselesidir. İslam peygamberi (Sallallah Aleyhi ve Alihi ve Selem) hayatının son ayında öylesine kritik bir ortamda Allah c.c'ın emri üzerine çok önemli ve temel bir mevzuuyu gündeme getirmekteler. Bu önemli mesele ise Peygamberin döneminden sonra hükümet meselesidir. Burada Emir'ul Muminin (as)ın tayin edilmesi sadece manevi açıdan atanması anlamıyla sınırlı değildir. Hatta manevi hususların atanmaya elverişli olmadığını söylemek gerekir. Atanmaya elverişli husus, "hükümet, memleket idaresi, siyaset, İslam toplumunun idaresi gibi hususlardır. Resulullah (sav) aslında bu meseleyi halka tavsiyede bulunmuştur. Bu çok önemli bir meseledir. Gadir meselesi aslında, İslam'ı siyasetten, devlet işlerinden ve benzerinden uzaklaştırmak ve dışlamak isteyenlere ve bu konuda propaganda yapanlara karşı güçlü bir cevaptır. Nitekim bu iki hakikat, yani İmam emirul muminin'in Resulullah'tan sonra imamlığa tayin edilmesi ve Resulullah (sav)den sonra ümmetin idaresi, imamlık, siyaset ve devlet işleriyle ilgilenmek. Bu ikisi Gadir meselesinde sön konusu olan ve Gadir meselesinin garantilediği maarifin bir parçası olan

çok önemli ve kritik bir meseledir. Bugün ve yarın tüm Müslümanlar için çok büyük bir derstir.

Bugün bizlerin dikkat etmemiz gereken husus şudur ki Gadir meselesi itikadi, akidevi bir mevzuudur; Şia, Ehli Beyt ve imamet mektebi mensupları Gadir meselesine bağlıdırlar. Bu Şia inancının temelini oluşturuyor ve bunda en küçük bir şüphe ve tartışma bulunmamaktadır. Bu konuda kuşkusu olanlar, sorusu olanlar bilimsel toplantılara, ihtisasi toplantılara katılarak bu mevzu hakkında fikirlerini beyan edebilirler. Şia'nın mantığı çok güçlü, Şia'nın huccet ve delili kesin ve şüpheye mahal bırakmayacak şekildedir. Ama bu mesele Müslümanların genel yaşamında, Müslümanlar arasındaki birlik ve dayanışmada, Müslümanlar arasındaki kardeşlik meselesinde olumsuz etki bırakmaması gerekir. Müslüman fırkaları, mezhepleri (ister Şia ve Sünni fırkaları arasında olsun veya isterse bu iki temel fırka içerisinde var olan fırkalar arasında) ihtilaf çıkarmak her zaman İslam düşmanlarının başlıca hedeflerinden olmuştur. Yıllar boyunca düşmanlar ihtilaf yaratmaya çalışmışlardır. Zira Müslümanlar arasındaki ihtilaf ve tefrikanın Müslümanların himmet, gayret, güç ve hedeflerinin bu iç çatışmalarda harcanmasını, dış meselelere ve kendi büyük düşmanlarına dikkat etmemelerini istiyorlardı. Bu uzun yıllar boyunca ve özellikle de İslam İnkılâbından sonra ve İslam cumhuriyetinin teşkilinden sonra sömürünün temel siyaseti olmuştur. Bunun nedeni ise İslam cumhuriyeti düşüncesinin İslam dünyasındaki etkinlik ve yayılmasını görmeleri idi. Bunun için de tefrika çıkarma siyasetini ön plana çıkardılar, daha fazla yatırımda bulundular ve İslam dünyasını İslam Cumhuriyetinden uzak tutmaya çalıştılar.

İslam cumhuriyeti düzeni, büyük inkılâbımız, büyük imamımız, İslam dünyasının düşüncesini kendine yöneltmeyi, onların ilgisini, dikkatini kazanmayı, onların hareketine ve hedeflerine yön vermeyi başardı. Bu ise düşmanı korkuttu, sömürüyü, istikbarı, siyonizmi ve özel olarak da Amerika'daki siyaset ellerini korkuttu. Bunun için de onlar ihtilaf çıkarma gibi kendi eski siyasetlerine, silahlarına yeniden sarıldılar. Bugün ve bu uzun yıllar boyunca Şii ve Sünni müsülamanlar arasındaki anlaşmazlıkları daha da körükledi ve Müslümanların dikkatini onların asıl düşmanından (sadece Şii veya sadece Sünnilerin düşmanı değil) uzak tutmaya çalıştılar. İşte bu sömürünün temel siyasetidir. Bu siyasetin ana mimarı ise eski zamandan beri bu alanda faaliyet gösteren ve tecrübesi olan habis İngiliz hükümetinin güvenlik ve siyasi uzantılarıdır. Çaba gösterdiler ve Müslüman fırkalar arasında nasıl ihtilaf çıkarmak gerektiğini de çok iyi biliyorlar. Bu konudaki tecrübelerinden yararlanarak büyük çaba gösterdiler.

Bu tekfiri akım, bugün Irak, Suriye ve bölgenin diğer bazı bölgelerinde ortaya çıkan ve sadece Şiaları değil de tüm Müslümanları hedef alan bu akım gerçekte sömürgecilerce ortaya çıkarılan bir durumdur. Bunlar, İslam cumhuriyetine karşı koymak için, İslami hareketlere karşı koymak için el-Kaide adında veya IŞİD adında bir şey ortaya çıkardılar ama sonunda kendi paçalarına yapıştı. Elbette bugün bölge olaylarına daha dikkatli ve detaylı baktığımızda Amerika ve müttefiklerinin IŞİD ile mücadele adı altında yaptıkları girişimlerin, bu habis hareketin ana çekirdeğinin yok edilmesine yönelik girişimler olması gerekirken daha ziyade Müslümanlar arasındaki düşmanlıkların daha da körüklenmesi yönünde olduğunu görmekteyiz. Müslümanları birbirinin canına düşürmeye çalışıyorlar. Bu görevi ise bu gerici, bağımlı, mutaassıp ve cahil gruba devretmişlerdir. Hedef aynı hedeftir, onların asıl gayreti Müslümanları asıl düşmandan vazgeçirmektir. Bizler bu meselenin farkında olmalıyız. Şiisiyle Sünni'siyle, İslam'a bağlı olan, Kur'anın hâkimiyetine bağlı olan her kes şunun farkında olmalıdır ki, Amerika, Amerika'nın siyasetleri, İstikbarın siyasetleri, Siyonist siyasetler İslam'ın düşmanıdırlar, İslami bilinç ve şuurun düşmanıdırlar, İslam'ın egemenliğinin düşmanıdırlar, bugün gösterdikleri çaba ve girişimleri de 35 yıllık girişimlerinin bir devamıdır, 35 yıldır muhtelif boyutlarda çaba göstermekte. Allah'ın izni, Allah'ın kudret ve kuvveti sayesinde şimdiye kadar İslam cumhuriyetine karşı gösterdikleri tüm girişim ve çabalarında yenilgiye uğramışlardır ve bu sonucunda da Allah'ın yardımları sayesinde kesin yenilgiye uğrayacaklardır. Şiisiyle, Sünni'siyle tüm Müslümanların asıl görevi birbirlerinin duygusunu kışkırtarak düşmana yardımcı olmamalarıdır. Şia bilmelidir ki eğer ihtilaf, kavga ve Şii ile Sünni Müslümanlar arasında hassasiyetler kışkırtılacak olursa onların asıl ortak düşmanları kârlı çıkacaktır ve buna izin vermemelidir. Sünni'si de aynen böyle olmalıdır. Taraflar dikkatli

olmalı ve birbirlerinin duygusunu kışkırtmamalı, birbirinin mukaddesatına hakarete bulunmamalıdır. İslami gruplar ve mezhepler özellikle Şia ve Sünni arasında kavga düşmanların istediği bir şeydir ve bu ateş fitneciliğidir. Her kes bunun farkında olmalıdır. Karşı tarafın kışkırtılmasına, duygusunun zedelenmesine, düşmanlığın körüklenmesine sebep olacak bir girişimde bulunanlar şunu bilmelidirler ki Amerika'ya, habis İngiltere'ye ve siyonizm'e yardım etmektedir. IŞİD, el kaide ve bunun gibi örgütleri ortaya çıkaranlara, Şii ve Sünni Müslümanlar arasında ihtilaf ve tefrika oluşturmak amacıyla oluşturulan tekfiri akıma yardımda bulunmaktadırlar. Bugün İslami kardeşlik, İslami birlik, İslami dayanışma tüm İslam toplumlarının en önemli, öncelikli ve gerekli vazifelerindedir ve her kes bu vazife karşısında sorumluluk içinde olmalıdırlar. Elbette İslam cumhuriyetinde yaşayan mümin, şuurlu ve basiret sahibi Müslümanlar kendi sorumluluklarının farkındadırlar ve burada ve her yerde kendi sorumluluklarının gereğini yerine getirmelerini temenni ederim. İnşallah Allah Taala sizlerin tümünüzü muvaffak kılar, sizleri ve İslam dünyasını inşallah Gadir bayramının bereketinden mahrum bırakmaz.

Vesselamu Aleyküm ve rahmetullah ve Berekatuhu

[1] - el-İhticac, c.2, s.450 Gadir hutbesi

[2] - Ahzap suresi 6. Ayetin bir bölümü (Peygamber müminlere kendilerinden daha layık (yakın)dır...)

[3] - Camiul Ahadisi Şia c. 23, s.742